

de i Amtet virkende Landboforeninger, men derimod af den paagældende Provins's Fællesforening efter Forslag af Landboforeningerne, hvorom der gives nærmere Regler.

Man har i Udvalget næret Frygt for at den Begrundelse for Forslaget, der gives i Kommissionsbetænkningen, at Fællesforeningerne i højere Grad end Amsraadene sidde inde med fornødent Kendskab til, hvilke Personer der bedst egne sig til de heromhandlede Hverv, ingenlunde holder Stik, man har tværtimod, særlig blandt Repræsentanterne for Jylland, hvor Fællesforeningen omfatter hele Provinsen, og hvor Bestyrelsen vil have at vælge mellem et meget stort Antal Mænd, frygtet for, at den tilstrækkelige Kendskab til Personerne ikke altid vil findes hos Fællesforeningernes Bestyrelse, hvorimod et saadant Kendskab i højere Grad maa forudsættes at findes hos en stædlig Autoritet som Amsraadet. Hertil kommer, at der ikke hidtil, saavidt Udvalget bekendt, er kommen nogen Utilfredshed med den nuværende Ordning til Orde, og Udvalgets Flertal mener derfor, at man bør blive ved det „bestaaende“ og ikke forsøge noget nyt paa dette Omraade. At Flertallets Opfattelse har Støtte blandt de Sagkyndige, og blandt dem, der har det daglige Arbejde ved Statsskuerne, fremgaar af den som Underbilag 1 Side 28—29 i Folketingets Betænkning aftrykte Skrivelse.

Udvalgets Flertal stiller derfor Forslag om, i Stedet for Lovforslagets § 8, at genoptage § 4 i Lov af 1ste April 1887, kun med den redaktionelle Ændring, at „Indenrigsministeren“ ombyttes med „Landbrugsministeren“.

Til § 1 stiller Udvalget under Nr. 1 og 2 den Ændring, at der i Stedet for „Nabolandboforeninger“ sættes „Landboforeninger“, samt at de 10 pCt., der kan gives, som yderligere Tilskud, til de Skuer, hvorom flere Foreninger slaa sig sammen, skulle gives „efter Landbrugsministerens Bestemmelse“. Man har i Udvalget næret Frygt for, at Bestemmelsen om de 10 pCt.

ikke blot vil kunne medføre, at den ofte unaturlige Deling i flere smaa Landboforeninger paa en Egn vil opretholdes ved dette yderligere Tilskud af 10 pCt. til de smaa Foreninger, men ogsaa kunne virke som en Præmie for ny Delinger; der har derfor inden for Udvalget været Stemning for ganske at stryge denne Bestemmelse, men man har paa den anden Side ment, at naar de naturlige Forhold have medført eller medføre Dannelsen af mindre Landboforeninger, det da er heldigt at flere af disse slaa sig sammen, for at Skuet kan blive saa fylldigt, som muligt, og man nøjes derfor med at give Landbrugsministeren Lejlighed til at bedømme, om der efter de foreliggende Forhold er Grund til at yde det ovennævnte yderligere Tilskud af 10 pCt. til mindre Landboforeninger, der ønske at afholde deres Skuer i Samling. Men er der paa Grund af Forholdene Opfordring hertil, ses det ikke at være nødvendigt at forlange, at det netop skal være Nabolandboforeninger, Begunstigelsen kommer til gode; Foreninger, der ikke grænse op til hinanden, kunne ogsaa med god Nytte holde Fællesskuer, og naar Afgørelsen af, hvorvidt de 10 pCt. bør ydes eller ej, lægges i Ministerens Haand, antages der ikke at være nogen Fare for Misbrug paa dette Omraade.

Ændringsforslag Nr. 4 om Foreningskonsulenter er omtalt ovenfor.

Til § 3 foreslaar Udvalget, at kun Hingste, der ere fyldte 2 Aar, kunne tildeles Præmier eller Holdepenge. Udvalget er enig i, at Bedømmelsen af Hingste, der ikkun ere 1 Aar gamle, bliver for usikker, og ofte kan blive misledende lige over for Fremtiden, og foreslaar derfor at lade dem ganske udgaa som præmieæskende.

Udvalget har ikke været klar paa, hvad der egentligt skal forstaas ved „Goldhopper“. For at undgaa Uklarhed paa dette Punkt foreslaas det, at Hopper under 4 Aar kun kunne tildeles Holdepenge, samt at Hopper over 4 Aar ikke kunne præmieres anden Gang eller senere,